

INDEX

- 17 An licet infidelium infantes invitis parentibus baptizare. 44
 18 An justificati teneantur ad suffectionem baptismi. 45
 19 An Baptismus conferat omnibus aequalem gratiam. 52
 20 An Circumcisio ym habuerit iustificandi parvulos ex opere operato. 60
 21 An manuum impositio sit materia ad Sacramentum Confirmationis requista. 68
 22 An materia Confirmationis sit Chrismata, ex oleo, & balzamo mixtum. 69
 23 An Chrisma debet esse ab Episcopo benedictum. 70
 24 An taliter per dispensationem Pontificis posuit Christi confessio simplici Sacerdoti committit. 72

DUBIA

EX DISPUTATIONE XIX.

De Sacramento Ordinis.

De Sacramento Eucharistie.

- P**rimum Dubium. An consecratio Corporis Christi confici possit in pane permixto ex tritico, & aliis granis. 16
 2 An vinum congelatum sit materia sufficiens consecrationis Calicis. 18
 3 An sit necessaria consecratio sub utraque specie. 25
 4 An quatuor illa verba *Hoc est corpus meum sufficiant ad consecrationem corporis.* 29
 5 An verba illa *Hic est Calix Sanguinis mei sufficiant ad consecrationem Sanguinis.* 30
 6 An verba consecrationis debeat intelligi recitatione tantum, seu materialiter, num vero significative, seu formaliter. 32
 7 Quid demonstrat pronomen, *Hoc*, vel *Hic* in forma consecrationis. 33
 8 Quomodo forma consecrationis vera esse possit. 35
 9 Quomodo accidentia separata in Eucharistia conserventur. 39
 10 An verba consecrationis sint crux conversionis non totum ratione significationis, sed etiam ratione veritatis. 40
 11 An plures Sacerdotes possint simul eandem materiam consecrare. 41
 12 Quid sit propri transubstantiatione, & quomodo intelligi debeat. 42
 13 An Sacramentalis praesentia Christi ad species includat aliquam unionem physicam Corporis, & Sanguinis ejus sub speciebus. 43
 14 Quid ponatur in hoc Sacramento ex yi verborum, & per concomitantiam. 44
 15 An Christus in Eucharistia propriam retineat quantitatem, & figuram, quam habet in Cœlo. 26
 16 An accidentia in Eucharistia possint habere quamcumque actionem, & passionem, quam potuerunt habere in subiecto. 46
 17 An hoc Sacramentum majorem gratiam conferat virtutibus propriebus, quam unius tantum. 51
 18 An Eucharistia per se, & ex opere operato gratiam conferat, quoque in stomacho existit. 52
 19 An accedens ad Sacramentum Eucharistiae debeat esse in gratia pro Confessione, vel sufficiat per contritionem. 56
 20 Quo jure Sacramentalis Confessio Sacrae Communioni praemittenda sit. 57
 21 An ad percipiendum primarium hujus Sacramenti effectum præter statum iustitiae, & sanctitatis necessarius sit aliquis devotionis affectus. 58
 22 An infantes, & amentes sint hujus Sacramenti capaces. 64
 23 Qua etate pueri sint hujus Sacramenti capaces, & eis ministrari debeat. 65
 24 An muti, & fundi à nativitate sint hujus Sacramenti capaces. 66
 25 An rei ad mortem damnati, sint hujus Sacramenti capaces. 67
 26 An laici teneantur communicare sub utraque specie. 68
 27 An qui tenetur in aliqua Ecclesia celebrare sine Sacris. 73

DUBIORUM.

- cii applicatione possit Missam alteri applicare. 74
 29 An prouincia Missa Sacerdos pauper possit accepere tot stipendia, quod sufficiunt ad ejus diurnam sustentacionem. 75
 30 An licet duplicatum stipendum pro eadem Missa accipere applicando etiam potenti speciale fructum ipsius Sacerdoti correspondenter. 77
 31 An Sacerdos qui Missas dicendas accepit, possit alii dare dicendas, retenta sibi parte stipendi accepti. 78
 32 An Sacerdos possit pro una Missa duplex stipendum accipere a diversis personis applicando uni fructum impetracionis, & alteri fructum satisfactionis. 79
 33 An omnis unius Missae, pro qua acceptum est stipendum, sit peccatum mortale. 80
 34 An Sacerdos possit accipere plura stipendia, quibus non nisi post longum tempus satisfacere potest. 81

DUBIA

EX DISPUTATIONE XX.

De Sacramento Matrimonii.

- P**rimum Dubium. An possit inter absentes Matrimonium contra. 13
 2 An Matrimonium etiam ante Legem Evangelicam, & in omni populo fuerit Sacramentum. 16
 3 An Matrimonium infideli, quando ambo baptizantur, evadat Sacramentum. 17
 4 An Matrimonium fidelis cum infideli sit Sacramentum, saltem ex parte fidelis. 19
 5 An inter baptizatos possit celebrari Matrimonium, quod non sit proprium Sacramentum. 22
 6 An ex divina dispositione possit confirui Matrimonium solo interno contrahentium consensu absque expressione externa. 23
 7 An in potentibus loqui requirantur verba necessitate Sacramentum, aut saltem ex precepto. 27
 8 An similitus temporis requiratur ad consensum mutuum de praestite, ut sit validus. 31
 9 An metus reverentialis debeat censeri gravis, & sufficient ad Matrimonium irritandum. 36
 10 An blandicie, & preces importunae possint affere metum cadente in constantem virum, & Matrimonium annullare. 37
 11 An Matrimonium metu contractum juramento, aut frequenti consensu, vel copula validari possit. 39
 12 Qualiter Ecclesia redire poterit irritum Matrimonium. Clandestinum ante validum, & ratum. 43
 13 An Matrimonium Clandestinum post Tridentinum sit ita invalidum, ut in nullo casu sit validum inter fideles. 44
 14 An ut validé Matrimonium contrahatur, præmitenda sint denunciations. 46
 15 Quemadmodum requiratur, ut Matrimonium non modum validum, sed etiam licet contrahatur. 48
 16 An pluralitas uxorum simili etiam jure naturali sit illicita, & irrita. 52
 17 An polygama fuerit aliquando valida, & licita. 53
 18 An, & quo jure Matrimonium sit indissoluble. 57
 19 An Matrimonium dissolvi possit ob aliquam causam in lege Evangelica. 60
 20 An Matrimonium ratum non consummatum auctoritate Pontificis dissolvi possit. 62
 21 An Clandestina sponsalia sint valida, & licita. 66
 22 An ad valorem sponsalia requiratur septennium matrematicum completum. 67
 23 An valent sponsalia ante septennium completum inita, si malitia etatem suppleat. 69
 24 An peccaret mortaliter sponsalia contrahens ante legitimam etatem a jure prescriptum. 70
 25 An sponsalia obligent non tantum in foro interno, sed etiam exterioro. 72
 26 An ipsa taliter addant fornicationi sponsa, vel sponsi cum in persona novam malitiam. 73
 27 An qui prius votum simplex Castitatis, vel Religionis emulsi, & pullam defloravit cum promissione Matrimonii, teneatur ad Matrimonium, vel potius ad votum. 74
 28 An qui virginem defloravit spe fictæ promissiois Matrimonii eamducere teneatur. 75
 29 An ficta promissio habeat vim obligandi, & quomodo. 77
 30 An sponsalia dissolvantur per Religionis ingressum, & quomodo. 80
 31 An per votum simplex Castitatis, & suscipiendo Sacros Ordines sponsalia solvantur etiam ex parte votantis. 81
 32 Quomodo sponsalia solvantur per subsequens Matrimonium cum alia de presenti contractum. 82
 33 An dissolvantur sponsalia, quando fornicatio post sponsalia commissa est involuntaria. 84
 34 An propriæ auctoritate licet a sponsalibus resilire iusta de causa, vel opus sit auctoritate Judicis Ecclesiastici. 86
 35 An impedimentum Cathechismi jure novo Concilii Tridentini fuerit sublatum. 90
 36 An habens votum Castitatis possit sine peccato Matrimonium contrahere animo determinato non consummandi. 91
 37 An septem impedimenta mere prohibentia ex criminis causa adhuc vigeant. 93
 38 An error qualitatis Matrimonium dirimat, quando dat causam contrahentis. 98
 39 An cognatio legalis oritur etiam ex adoptione imperfcta. 104
 40 An raptus, quo scemna, invitis parentibus, ipsa tamen consentiente raptus, Matrimonium dirimat. 108
 41 An validè secundum contrahatur Matrimonium sine sufficienti certitudine mortis prioris conjugis, que revera fecuta erat ante. 110
 42 An affinitas dirimat Matrimonium etiam jure naturæ in aliquo gradu. 113
 43 Quis in impedimentis Matrimonii dispensare possit. 115
 44 An Pontifex dispensare possit in voto solemai Religiosis. 116
 45 An in actu conjugal facto ad vitandam propriam incontinentiam sit aliquis culpa. 125
 46 An actus conjugalis, factus solius voluptatis, & delectationis causa sit licitus. 126
 47 An possit conjux ab altero divorciu facere propria auctoritate, vel indegitate Judicis tentativa. 128
 48 Quo peccata contrà fidem conjugis, sub adulterio comprehendantur, quo sufficientem causam ad divorcium praebent. 129
 49 An facto divorcio licitum sit utrique coniugi mutare statum. 135

DUBIA

EX DISPUTATIONE XXI

De Panitentia Sacramento.

- P**rimum Dubium. An ad contritionem requiratur formalis amor Dei, vel sufficiat virtualis latem, & implicitus. 20
 2 An sit de ratione contritionis, ut sit sufficiens dispositio ad iustificationem extrâ Sacramentum, quod sit ex motivo charitatis. 22
 3 An sit de ratione contritionis, ut sit proxima, & ultima dispositio ad gratiam habitualem, quod sit cum ea conjuncta, seu quod sit formata gratia. 25
 4 An ad veram contritionem requiratur intentio in tali, vel tali gradu. 27
 5 Quantumnam perfecta contrito debeat detestari peccata. 28
 6 An ad contritionem requiratur certa temporis morsa, seu duratio. 29
 7 Quale propositum de cetero non peccandi requirat contrito. 31
 8 An

M I N D E X

- 37 An infantes in Limbo patientur peccati carceris, & localis detentionis post judicium. 71
 38 An prolati sententia absolvendum, & dissolvendum sit judicium. 73
 39 An mundus post judicium secundum substantiam destruetur. 75
 40 An Coeli post judicium sint renovandi, & quomodo. 77
 41 An elementa innovabuntur, & quomodo. 80
 42 An planta, & animalia bruta innovabuntur. 82
 43 An Mundi conflagratio incipiet ante judicium. 85
 44 Qualis sit futurus ignis conflagrationis. 87
 45 Quantus sit futurus ignis conflagrationis. 88
 46 Quemam res sed corpora conflagrabant per ignem. 89
 47 An etiam homines tunc viventes ignes conflagrabunt. 90
 48 An etiam homines defuncti tunc resurgentis igne conflagrabunt. 92
 49 An motus corporum celestium possit aliquando cessare. 96
 50 An motus corporum Celestium cessabit aliquando de facto. 98
 51 In quo situs cessabit Caelorum motus. 102
 52 An cessatio motus corporum celestium sit sufficiens causa cessandi omnem alium motum, vel mutationem in his inferioribus. 103
 53 Quando cessabit motus corporum celestium. 105

F I N I S.

DISPU-

LIBRARIÆ XXXI

DISPUTATIO PRI M A.

DE REGULA INTERNA ACTUUM HUMANORUM,
SCILICET CONSCIENTIA.

ERITATES ad mysteriorum fidei notitiam praeteritam spectantes in precedentibus libris jam explicitata sunt, & disfusae, & quidem modo scholastico, ac disputativo; in hoc autem ultimo, & supremo libro reliqua Theologiae doctrinae capita, que magis ad proximam actionem in aliis tractatibus commode tradi potuerunt examinare intendimus, & quidem faciliori studio, & ac etiam majori brevitate, & precipititate, utpote qui nedum Religionis nostræ Scholasticis, & Magistris, sed Confessariis etiam, & Sacerdotibus pro conscientiis practice dirigendis inferire debet. Cum autem hæc Theologia Moralis, & practica ad Catus Conscientie spectans duobus praeteritis fundatur, ratione, scilicet, & auctoritate; ratione quidem quantum fieri potuerit uterum, sed eum in tantum adeo implexarum, & arditarum varietate, & caligine foia ratio ad captivandum intellectum non sufficiat in Christi obsequiis prædictis enim, & moribilibus, in quibus agitur de rebus divinis notitia, ejusq; observatione, aut transgressioni dignoscenda, intellectus humanus plerunque caligt, & desit; id est auctoritate, tamquam certiore, & fidei magis amicam ratione adjuvamus, & quidem in primis Sacra Scriptura, ut principis nostra fidei Magistra, & veritatis fidei lucerne, deinde Conciliorum, Summorumque Pontificum, necnon SS. Patrum, & denique Doctorum maxime probatorum, adeo paucæ, vel nihil ex proprio ingenio proferemus; sed omnia, & singula vel ex Sacra Scriptura, vel ex Conciliis, & Patribus, vel ex ipso Canonico, & probatissimis Anterioribus juxta materialium varietatem edocebimus. Quidam vero Conscientia proxima, & intrinseca regula humanorum actuum à Theologis appellari solet cum D. Thomas p.2. qu.19. art.4. & Scoto quibz. sublit. Eadem exordium nostrarum Disputationum ab ea sumimus, declarando quid sit Conscientia, & quoniamplex, & quæ, ac qualis sit ejus obligatio, siquidem de actibus humanis sufficienter egimus l. 2. sent. disput.

ARTICULUS PRIMUS.

Quid sit Conscientia, & in qua potentia residet.

Primò in hac questione convenienter omnes Conscientiam esse aliquid intra animam nostram existens, non verò aliquid extra ipsam, siquidem in Sacra Scriptura iuxta SS. Patrum explicationem, Conscientia nostra vocatur Cor. Job. 2.1. neque enim reprehendit nos cor meum, & ad Roman. 2. Offendant opus legis scriptum in cordibus suis; Unde sententia Origenis l. 2. in Epist. ad Roman, ab omnibus reicitur, ubi afferit conscientiam esse quandam substantiam spiritualem ab anima nostra distinctam, & separatum; illique per modum Angel: Cuiusdam affidentem ut nostras actiones dirigit, & moderetur, eisque tamquam iustus Censor pro merito approbet, vel reprobet: Quod si tamen est ad intellectum pertinet, vel voluntatem, de qua agit Doctor noster 2. d. 39. qu. 1. & 2. Nec defuerunt ex antiquioribus, qui dixerunt ad voluntatem pertinere, quia Conscientia in Sacra Scriptura interdum dicitur bona, & interdum mala; bonitas autem, & malitia ad voluntatem pertinent, non ad intellectum ergo &c.

4. Communis tamen sententia docet cum Scoto loc. citat. ad intellectum Conscientiam pertinere, sicut, & Syndesim, & esse aliquid illi inherens, quod probat Doctor ex modo loquendi Sacra Scriptura, nam Ecclesiast. 7. habet: Scit enim conscientia tua. Hoc id est deducitur ex ipsa nominis ethymologia, dicatur enim conscientia, quasi cum alio scientia, nempe cum opere, seu scientia applicata ad opus; aut quasi conclusio scientia, importat enim iudicium practice conlusionis, quo intellectus iudicat hic, & nunc quid sit agendum, vel non agendum. Denique hoc idem suadet ratio, quia Conscientia aliquando dicitur vera, aliquando falsa, interdum error, vel dubia, vel probabilis, quo voluntati convenire non possunt, sed tantum intellectui, in quo solam veritas, scientia, error, & opinio reperi possunt, non in voluntate. Nec obstat, quod etiam vocetur recta, bona, vel mala, quæ ad voluntatem pertinent, hæc enim omnia attributa Conscientia convenienter denominative, & objectivæ, cum enim dicitur bonum, & rectum dicitur bona, & recta ex parte objecti materialis,

QUASTIO PRIMA.

De quiditate Conscientie.

2. Quidam Conscientia, ut diximus, à Theologis communiter regula proxima, & interna actuum humanorum appellatur, nec enim lex externa, lex naturalis, lex positiva divina, & humana sunt regulæ illorum, quatenus nobis præscribunt bonitatem, vel malitiam, convenientiam, vel di convenientiam objectorum, non sunt tamen proxima, & interna regula nostrarum actionum, cui nempe proximè conformati debeant, ut bona, vel ab ea recedere, ut male dicentes in genere moris, sed remota tantum, & extirpata, ut dicentes dis. Ieq. de legibus; id est ad dignoscendum, quis sit actus humanus propriè dictus, recolendum & ex d. l. 2.

Materia Theog. Moral.

INDEX

- iii habeationem pœnæ dñmni.
 4 An in Purgatorio sit etiam pena vermis, sicut est in
 damnat. 19
 5 Quomodo ignis, cùm sit corporeus, cruciare possit ani-
 mas purgantes. 22
 6 An animas in Purgatorio torqueantur à Démonibus, ut
 divine justitiae ministri. 23
 7 An pena Purgatorii sit acerbior qualibet pena hujus
 vita, & quomodo. 24
 8 Quanto tempore duret cùjuslibet purgantis pena. 30
 9 An dicta pena semper durent in eadém intensione, vel
 paulatim minuantur. 31
 10 An possint animas Purgatorii anté finitam purgationem
 ad tempus inde exire. 33
 11 An pena Purgatorii sit voluntaria, & quomodo. 34
 12 Qua ratione animas corporibus egestate judicentur, &
 ad loca destinatae deferantur. 36
 13 An animas Purgatorii sint certæ, & securæ de propria
 salute. 38
 14 An animas Purgatorii sint in statu merendi, & demeren-
 di. 40
 15 An animas illæ possint pro nobis orare, & aliquid de
 congruo metiri, vel impetrare. 42
 16 An animas in Purgatorio existentes miracula edere pos-
 sint. 43
 17 An indulgentiae pro defunctis concessæ certæ, & infal-
 libiter illis profint. 46
 18 An Pontifex possit arbitrio suo totum evanescere Purga-
 torium. 49
 19 An ex justitia, vel sola Dei misericordia Indulgentiae
 Defunctis profint. 50
 20 An requiratur, ut lucranti indulgentiam pro Defunctis
 sit in gratia. 51
 21 An Indulgentiae profint Catechumenis defunctis. 52
 22 An fidem suffragia profint Defunctis per modum fa-
 tisfactionis, an etiam impetrations. 53
 23 An suffragia profint Defunctis ex justitia, vel tantum
 ex Dei misericordia. 55
 24 An suffragia pro mortuis infallibiliter à Deo accepten-
 tur. 58
 25 Quid à Deo obtineant suffragia pro Defunctis oblatæ. 59
 26 An quodlibet suffragium omnibus sequè profit. 60
 27 An suffragia, quæ sunt pro Defunctis, opera penitentia
 esse debent. 63
 28 An præter opera supererogationis possint etiam, ut sa-
 tisfactionia applicari Defunctis opera alias debita. 64
 29 An opus exterrum præcisè sumptum pro alio oblatum
 illis profit ad pœna remissionem. 66
 30 An restituunt, quæ post mortem fieri præcipitur, aliquid
 conferat ad remissionem pœnæ. 69
 31 An soli viatores possint animabus Purgatorii suffragari,
 an etiam beati. 70
 32 An animas future sint beatiores resumptis corporibus. 81

DUBIA.

EX DISPUTATIONE XXII.

De Calo, & Statu Beatorum.

- P**rimum Dubium. An beatitudo formalis in aliquo in-
 creato consistat. 10
 2 An beatitudo formalis consistat in illapsu Dei in ani-
 mam Beat. 11
 3 An beatitudo formalis in aliquo habitu consistat, vel
 potius in aliqua operatione. 13
 4 In qua operatione consistat beatitudo formalis. 14
 5 An principalius consistat in actu intellectus, vel volun-
 tatis. 16
 6 An gaudium, & delectatio sint de essentia beatitudinis. 16
 7 An perpetuitas sit de essentia beatitudinis. 24
 8 An de ratione beatitudinis sit fecuritas perpetuitatis. 26
 9 Quomodo impeccabilitas beatitudinem sequatur. 31
 10 Unde oritur inaequitas beatitudinis in Beatis. 33
 11 An beatitudem hominum sit minor beatitudine Angelorum
 rum. 39

DUBIORUM.

- 12 Ad quid lumen gloriae deserbiat. 49
 13 An oculus corporeus lumine aliquo elevari possit ad
 Deum claret videndum. 42
 14 An intellectus creatus absque lumine gloriae elevari po-
 sit ad Deum claret videndum. 44
 15 An videntes Deum per essentiam ipsum comprehen-
 dent. 46
 16 Quomodo Beati in Deo creaturas cognoscant. 47
 17 An possit Beatus aliquis videre in Deo omnes creaturas
 etiam possibilis. 53
 18 An Beati cognoscant orationes, quas offerimus. 55
 19 An Beati videant penas damnatorum. 58
 20 An fructu, & delectatio sint de Deo immediate, an
 verò de ipsis visione solidum. 60
 21 An fructu fit actus liber, & quomodo. 62
 22 An necessitas in voluntate Beati amandi Deum sit mo-
 ralis, vel physica. 63
 23 An voluntas Beati sit capax alieuius tristitia. 64
 24 An voluntas Beati ad frumentum Deo aliquo habitu fu-
 pernaturale indiget. 65
 25 An habitus Charitatis ad furitionem beatificam attivè
 concurrat. 68
 26 An Charitas det voluntati activitatem simpliciter, vel
 qualiter. 71
 27 An voluntas Beati de potentia absoluta possit Deo frui
 sine habitu Charitatis. 73
 28 An corpus gloriosum sit impossibile, & quomodo. 76
 29 An corpus gloriosum per dotem subtilitatis possit cum
 alio corpore competenteri. 78
 30 An corpus gloriosum sit agile. 81
 31 An corpus gloriosum ratione agilitatis moveatur solidum
 organicum, vel alterius. 82
 32 An corpus gloriosum sit clarum. 83
 33 An corpus gloriosum ita sit lucidum, ut etiam sit dia-
 phanum, & transparens. 84
 34 An omnes Beati videbant semper Corpus Christi glo-
 riosum. 85
 35 Quomodo Beati formabunt in Cœlo voces, & concen-
 tus. 88
 36 An sensus tactus possit habere in patria delectationes
 sibi proportionatas. 90

DUBIA.

EX DISPUTATIONE XXVI.

De Inferno, & Statu Damnatorum.

EX DISPUTATIONE XXVII.

De Resurrectione mortuorum Judicium universale
precedente.

- P**rimum Dubium. An resurrectione generalis hominum sit
 possibilis supernaturaliter. 3
 2 An sit possibile supernaturaliter alia quoque creatura cor-
 rupta reproduci. 3
 3 An virtus agentis naturalis res aliqua possit eodem nu-
 mero redire. 4
 4 An causa naturalis possit saltem reunire animam corpo-
 ri. 6
 5 An resurrectione hominum sit naturalis. 8
 6 An per rationem naturalem probari possit resurrectionem
 esse futuram. 11
 7 An ex parte materiae probari possit naturaliter, resurre-
 cionem hominum esse futuram. 12
 8 An per animam hominis possit naturaliter concludi, futu-
 ram esse resurrectionem. 13
 9 An ex animæ immortalitate probari possit, resurrectionem
 hominum esse futuram. 14
 10 An omnes homines iusti resurrecturi sint. 17
 11 An etiam homines damnati sint resurrecturi. 20
 12 An etiam parvuli, & infantes resurrecturi sint. 21
 13 An abortivi etiam resurgentur. 23
 14 An monitra quoque debent resurgent. 24
 15 An cinctum reproborum collectio fieri ab Angelis bonis
 vel à Démonibus. 35
 16 An etiam reprobri congregabuntur, & adducentur ad
 locum Judicij ab Angelis bonis. 36
 17 An idem homo resurgent. 49
 18 An omnia membra, & partes, quæ sunt in homine,
 resurgent. 48
 19 An omnes partes addita per nutritionem, quæ in
 homine fuerint, resurgent. 49
 20 An praefata corporis partes in resurrectione ad
 sua loca redibunt. 51
 21 An humores, capilli, unguis, & hujusmodi ad super-
 fluitatem attinentia resurgent. 52
 22 An omnes resurgent in proprio sexu. 54
 23 In qua estate, & statu mortui resurgent. 56
 24 An mortui resurgent cum desomitatibus, quæ inerant
 corporibus vivis. 58
 25 An omnia corpora resurgent incorruptibilia, & quo-
 modo. 60
 26 An corpora resurgentia erunt spiritualia, & quo-
 modo. 62
 27 In quo loco fiet mortuorum resurrecio. 63
 28 An omnes simul resurgent, tamen scilicet iusti, quam
 damnati in eodem extremo Judicij di. 64
 29 An universalis omnium resurrecio in novissimo die co-
 dem tempore sit futura. 66
 30 An in eo die saltem prius resurgent, qui ante eum
 mortui, deinde qui tunc vivi erunt. 67

DUBIA.

EX DISPUTATIONE XXVIII.

*De Judicio universali, seu finali post resurre-
 ctionem.*

- P**rimum Dubium. Car faciendum sit universale Judi-
 cium. 4
 2 In quo loco fiet judicium universale. 6
 3 In quo tempore erit judicium universale. 9
 4 An animæ Christi nota sit illa dies, & an ab aliquo Bea-
 to cognoscatur. 12
 5 An promulgatio Evangelii in toto Orbe sit signum ap-
 proximationis Judicij. 13
 6 An Romani Imperii defectio sit signum venturi judicii.
 16
 7 An Antichristi adventus sit signum Judicij approp-
 iquantis. 17
 8 An adventus Enoch & Eliae ad prædicandum contraria
 persuasam Antichristi doctrinam sit signum judicij appro-
 pinqutans. 19
 9 An Iohannes quoque Evangelista futurus sit Præcursor
 secundi adventus Christi Domini. 22
 10 An signa judicij proxima sint futura ante generalem
 hominum resurrectionem, vel post. 25
 11 Qualia sint haec signa secundum Christi adventum præ-
 cedentia, & quomodo intelligenda. 26
 12 Quomodo intelligenda sint, & explicanda signa sensi-
 bilia in Cœlo futura. 27
 13 Quomodo intelligenda sint, & explicanda alia signa
 sensibilita in elementis futura. 28
 14 Qualis sit futurus ignis, qui Christum præcedet ad judi-
 candum hominum esse futuram. 30
 15 An signum Crucis præcessum sit Judicium, tamquam
 proprium eius vexillum. 34
 16 Qua gloria, & maiestate descensurus sit Christus ad
 Judicium. 35
 17 In quo loco apparet Christus descendens, ubi sister,
 & in quali situ. 36
 18 In qua forma apparet Christus, & an omnibus visibili-
 lis. 37
 19 An Christus tunc apparet in forma gloriosa. 38
 20 An judicariam potestatem Christus exerceat etiam in
 iudicio hominum particulari. 42
 21 An in iudicio universalis alii conjudices judicabunt cum
 Christo. 43
 22 An Angeli etiam judicabunt in die judicij. 45
 23 An omnes tam boni, quam mali judicabuntur. 48
 24 An parvuli, & infantes sint judicandi. 50
 25 An omnes sancti sint judicandi. 51
 26 An omnes Angeli tam boni, quam mali sint judicandi.
 53
 27 Quemadmodum causæ judicabuntur in finali iudicio. 55
 28 An omnium hominum opera sint alii manifestanda. 57
 29 Quomodo hominum opera sint in iudicio omnibus nota-
 tis. 58
 30 An, & qui accusatores erunt in iudicio, & quomodo
 accubabunt. 59
 31 An hoc iudicium, scilicet meritorum, & demeritorum di-
 scensus sit vocaliter, vel mentaliter. 60
 32 An hoc iudicium, scilicet discussio fiet in tempore, vel in
 instanti. 62
 33 An de singulis sententiis distincte sit proferenda. 64
 34 An sententia sit proferenda voce sensibili, vel tantum
 mentali. 65
 35 An sub hac sententiæ condemnatoria comprehendantur
 parvuli, qui cum solo originali ex hac vita decesserunt.
 66
 36 Quinam futurus sit status parvolorum cum originali
 peccato decedentium. 67

INDEX

- 3 An votum, seu propositum Sacramenti poenitentiae ad contritionem requiritur debet esse semper explicatum & formale. 33
 9 An contrito necessariò cadat super omnia peccata memoriae praesentia, vel possit esse de aliquo tantum. 34
 10 An ad contritionem requiratur, ut sic de singulis peccatis distingueatur. 35
 11 An contrito de pluribus peccatis simul requiratur distinctam eorum recitationem. 36
 12 An attrito includat dilectionem Dei formaliter, vel factum virtualiter. 42
 13 An, & quomodo attriti à contritione distinguuntur. 43
 14 An attrito possit fieri contrito, & quomodo. 44
 15 An attrito etiam cognita, ut talis sufficiat ad justificacionem cum Sacramento. 46
 16 An attrito debet esse formalis dolor de peccatis, vel sufficientia virtualis. 48
 17 An ad valorem Sacramenti requiratur, quod talis dolor confessionem precedat. 49
 18 An ad poenitentiam necessariam ad salutem sufficiat facta cum Sacramento Confessionis. 53
 19 An falso in articulo mortis prater attritionem cum Confessione, sit etiam necessaria contrito. 55
 20 An semper sit necessaria poenitentia formalis, vel interdum sufficiat virtualis. 57
 21 An aliquando cum actuali memoria peccatorum Charitas supplerit possit necessitatem poenitentiae formalis. 59
 22 An qui sine formalis contritione iustificatur per dilectionem Dei cum obliuione peccatorum inculpabilis, tenetur, postea contiri, cum eorum recordari. 60
 23 An peccator post commissam culpam statim resurgere tenetur, & penitire. 63
 24 An falso alio tempore ante mortis articulum praecipuum contritionis per se obligat de peccatis penitire. 65
 25 An hoc praecipuum obligat, quoties peccata commissa menti occurunt. 67
 26 An peracta semel rite poenitentia restat obligatio rursus penitendi, quoties peccata menti occurunt. 70
 27 An contrito sit delectiva culpa physica, vel moraliter. 74
 28 An poenitentia peccatum delect per modum meriti de congruo, vel etiam de condigno. 76
 29 An poenitentia virtus sit causa gratiae iustificantis, & quomodo. 77
 30 Quam dipositionem in suscipiente Sacramenta requireant pro remissione venialium. 85
 31 An Sacramentalia remissionem venialium conferant ex opere operato, vel operantis. 86
 32 An veniale in hac vita possit sine mortali dimitti. 86
 33 An veniale non tantum in Purgatorio, sed etiam in inferno remitti possit non tantum quad prenam, sed etiam quad culpm. 97
 34 An peccata confessi, & remissa possint esse materia nova Confessionis. 112
 35 An ad iteratam Confessionem eorumdem peccatorum requiratur novus dolor. 114
 36 An absolutio Sacramentalis sit necessaria voce professa. 118
 37 Quoniam sunt essentialia verba in consueta forma Sacramenti poenitentiae. 120
 38 An hoc verbum absolvit simpliciter necessarium ad valorem formae. 122
 39 An forma Sacramenti poenitentiae sit valida, si proferatur deprecatori. 122
 40 An forma abolutionis sub conditione pliata sit valida. 123
 41 An absolutio possit confiri absenti. 125
 42 An per Sacramentalem abolutionem vera poenitentia absolvatur a peccatis etiam quad culpam. 128
 43 Quomodo peccata venialis in Sacramento poenitentie remittantur. 130
 44 Quomodo producatur effectus infusionis gratiae, & remissionis peccatorum per verba abolutionis. 131
 45 Quomodo si fuerit vis, & effectus hujus Sacramenti, quando inventum peccata jam remissa per contritionem, vel antecedentem confessionem. 132
 46 An per poenitentie Sacramentum merita bonorum operum reviviscant. 134

DUBIORUM.

- 47 An semper hoc Sacramentum conferat suum effectum, vel possit esse validum, & informe. 134
 48 An in Confessione de ipsis venialibus requiratur necessario dolor formalis per modum attritionis. 144
 49 An talis dolor debet esse de omnibus venialibus, quae poenitentis confitetur. 145
 50 An in Confessione venialium requiratur propositum effectus omnium venialis vitandi. 147
 51 An infideles ad Confessionem teneantur ex vi juris divini. 134
 52 An mutus iure divino ad hoc Sacramentum teneatur, & quomodo. 155
 53 An penitentia ex divini precepti teneatur per Interpretem confiteri, si alter fieri nequeat. 157
 54 An hoc praecipuum divinum Confessionis fideles obligat alio tempore, quam in articulo, vel pericolo mortis. 159
 55 An Confessio Sacramentalis debeat necessariò esse vocalis. 167
 56 An Confessio sit vere Sacramentalis, & valida, si fiat per Scripturam Ministro praesenti. 169
 57 An Confessio per Scripturam in absentia Sacerdotis sit valida, & Sacramentalis. 170
 58 An ad integratatem Confessionis circumstantiae notabiliter aggravantes sint necessaria confitenda. 174
 59 An poenitentia, qui bona fide confessus est Sacerdoti indebet, & minus idoneo, confessionem iterare teneatur 193
 60 An validè absolvat, qui communè errore, aut titulo colorato idoneo iudicatur. 195
 61 An quilibet Sacerdos etiam non approbat possit a peccatis venialibus absolvire, ac etiam mortali bus alijs confessi. 202
 62 An quilibet Sacerdos etiam ab Ordinario non admisimus possit in articulo mortis poenitentem absolvire. 203
 63 An simplex Sacerdos hoc facere possit in praedicto causa praetextu Parochi, vel alio Confessarii delegato. 204
 64 An haec facultas sit etiam concessa Sacerdotibus excommunicatis, fulpens, iteridis, & hereticis. 205
 65 An Praelati Regulari praeferuntur undecim peccata in Constitutione Clementis Octavi possit a aliqua alia prohibere, sub excommunicatione sibi reservata absque Capitali generali vel provinciali confessu. 223
 66 An peccata mortalia interna reservari possint. 224
 67 An requiratur aliqua causa, ut Superior possit sibi reservare absolutionem ab aliquibus peccatis. 226
 68 A quo data sit Superioribus potestis reservandi peccata an a Deo immediata, vel ab homine. 227
 69 An peregrini in alieno Episcopatu possint a reservatis absolviri. 229
 70 An Superior teneatur concedere subditu petenti, ut a reservatis absolvatur. 230
 71 An Superior possit concedere facultatem absolvendi a reservatis cum onere, ut poenitentia coram ipso compareat. 231
 72 An possint inferiores Confessarii directè a reservatis absolvendi ex causa necessitatis. 232
 73 An Regulares virtute Bullæ Crucis Confessarii eligere possint, qui eos a reservatis absolvant. 233
 74 An confesar, reservatum peccatum, de quo quis est dubius, an illud commiserit. 234
 75 An peccata reservata ex obliuione prætermissa remaneant libera a reservatione. 238
 76 An possit Superior absolvire tantum a reservatis, & quo ad alia poenitentem remittere ad inferiorem. 238
 77 An quando Superior absolvit tantum a reservatis, teneatur poenitentia simul cum reservatis confiteri etiam non reservata. 239
 78 An inferior possit interdum faltem indirectè a reservatis absolvire. 140
 79 An possit Confessarius de licentia poenitentis revelare eius Confessionem. 251
 80 An etiam poenitentia ad signum teneatur respectu corum, que Confessarius ipsi dixit, vel injunxit in hujus Sacramenti administratione. 255
 81 An satisfactio à Confessario imposta sufficiens sit ad remittendam omnem penam temporalem peccatis debitam. 267
 82 An præter opera supererogationis possint etiam pro poenitentia imponi opera alias debita. 271

DUBIA.

EX DISPUTATIONE XXII.

De Sacramento Extrema Unctionis.

- P**rimum Dubium. An Materia necessaria hujus Sacramenti debeat esse oleum simplex. 20
 2 An sit de necessitate Sacramenti, quod oleum sit benedictum. 22
 3 An haec olei benedictio necessaria fieri debeat ab Episcopo. 24
 4 An forma hujus Sacramenti debeat necessariò esse de precativa. 29
 5 An hoc Sacramentum sit ex sua institutione iterabile. 47
 6 An etiam in eadem infirmitate iterari possit. 48
 7 Quando hoc Sacramentum conferat corporis sanitatem. 66
 8 An necesse sit, hominem habere usum rationis, quando hoc Sacramentum est fulsceptum. 66
 9 An ad validitatem hujus Sacramenti sufficiat, ut infirmus versetur in probabili vita periculo. 73
 10 An ad hujus Sacramenti valorem requiratur, ut subiectum eius aliquando peccaverit actualiter. 76
 11 Quæ deditus ad hoc Sacramentum sufficiendum requiratur. 82
 12 An hoc Sacramentum validè possit a pluribus Sacerdotibus confici. 87
 13 An tempore peccati teneatur Parochus cum periculo vite hoc Sacramentum administrare. 91

DUBIA.

EX DISPUTATIONE XXIII.

De Indulgientiis, & Suffragiis.

- P**rimum Dubium. An aliunde, quam ex thesauro Ecclesiæ Indulgientiae concedi possint. 8
 2 An thesaurus Ecclesiæ spiritualis solum per Indulgencias disponetur. 9
 3 An thesaurus Ecclesiæ spiritualis applicetur fidelibus per modum solutionis, vel abolutionis. 10
 4 An Concilium generale ordinariam habeat potestatem indulgentias concedendi. 13

DUBIA.

EX DISPUTATIONE XXIV.

De Purgatorio.

- P**rimum Dubium. Quo in loco sit Purgatorium. 9
 2 An venialis possint post hanc vitam remitti in Purgatorio, & quomodo. 13
 3 An carceria eternæ beatitudinis in animabus Purgatorio. 13